

„valamelyik perjel és a konvent néhány éve már hasonló eset miatt szidást és fegyelmit kapott. Most ezért az engedetlenségük és vakmerőségük miatt joggal érdemelnek súlyosabb büntetést. De mivel a perjel még új, a konvent pedig levelében nagyon alázatosan elismerte hibáját, mi is ez alkalommal könnyebben elsiklunk fölötte. Mégis azt akarjuk, hogy amelyik monachus csak beleegyezését adta ehhez, az ebédlőben a földön ülve egyék; és amíg ezt a fegyelmi büntetést végzik, legyenek eltiltva a társalgástól.

A perjel pedig, mivel nagyobb része van abban, hogy kormányzása idején azt a házat engedte fölépíteni, és mivel említi az akta, hogy engedetlen volt a vizitátorokkal szemben, mindaddig, míg a többi hibás be nem fejezi a büntetését, ő is a székén kívül maradjon mindenütt a konventben. Ő is, a konvent is igyekezzenek a szent engedelmesség fia lenni, nem pedig lázadók. Megengedjük a perjelnek, hogy egy alkalommal a Karthaus Urának engedett apostoli tekintéllyel feloldozhatja alattvalóit, őt pedig a helyettese feloldozhatja lelkiismereti fórumon.

/ez azt jelenti, hogy jogi ügyben nincs külön felhatalmazása bizonyos jogsértések elengedésére, de a lelkiismeretet gyötrő bűnt feloldozhatja/. A konventet is buzdítjuk az Úrban, hogy amint jogos, alázatosan vessék alá magukat a perjelüknek, ne szennyezzék be lelküket mások hibáival, hanem inkább „hagyják a holtakra, hogy eltemessék hallottaikat” (Mt 8,22);

HOGG, James: Daily Life in the Charterhouses of Lethenkov and Lechnitz in the Late Middle Ages as seen in the Acta of the Cartusian General Chapter. *Archaeologia Historica* 29 2004. 428. oldal.